

Crònica de la conferència d'Arcadi Oliveres

La CUP de Montblanc va fer l'acte final de la campanya Montblanc en venda, no són retallades són privatitzacions. Una campanya que va començar el divendres dia 2 de març i finalitzada el passat diumenge 20 de maig. Al llarg d'aquesta campanya hem parlat de sanitat pública, de frau fiscal, de desigualtats socials, de la reforma laboral i dels culpables de la crisi. Creant una peculiar primavera montblanquina per conèixer i entendre millor els canvis socials que s'estan provocant arreu dels Països Catalans i a la resta d'Europa i del món per causa de la coneguda crisi econòmica i les seves famoses retallades. L'última jornada va comptar amb la presència de l'Arcadi Oliveres, economista i director de la Fundació Justícia i Pau. La presentació de l'acte i la conducció del debat va anar a càrrec de Josep Saperes, membre de la CUP de Montblanc.

Per començar va parlar del tema de les retallades, remarcant que l'origen d'aquestes són, o bé una falta d'ingressos o bé un mal repartiment dels tributs, i que aquí patim els dos. Va donar l'exemple del mal repartiment dels tributs i del problema dels ingressos la retirada del impost de successions i la revisió del PIRMI, en aquest cas es va deixar d'ingressar la mateixa quantitat que s'ingressa amb la revisió de les ajudes que es donen als més necessitats. L'exemple més clar de la falta d'ingressos és el frau fiscal, que practiquen en major mesura les grans corporacions, bancs i altres i en menor mesura l'economia domèstica i les pimes. Segons el ponent, un exemple clar de la voluntat política de no tocar als grans estafadors i si atacar als més necessitats i a les classes mitjanes i obreres. Va donar certs noms de personatges coneguts en el panorama polític mundial, com el finançament a partir de donacions de la màxima defraudadora fiscal de França de la passada campanya electoral del Sarkozy, i del panorama nacional, com el Botín i diferents tripijocs per evadir gran quantitat d'impostos.

Un tema molt important que va remarcar al llarg de tota la ponència, és el fet de la indústria de defensa, a on la despesa militar és de 52 milions d'euros diaris per part de l'estat. A més va denunciar una publicació de la OTAN a on diu que el Gobierno de España no engloba tota la despesa militar dintre el pressupost del Ministerio de Defensa, deslocalitzant diferents partides cap a altres ministeris. Remarcant que aquest ministeri és el que ha rebut més suplementos de crèdit, partides que sobrepassen el pressupost assignat, duplicant el pressupost inicial en alguns anys. El segon d'aquest ministeri en la passada legislatura, Constantino Méndez, va dir que ens els últims mesos han comprat armes que no es necessitaven i que les van comprar amb diners que no tenien. Va remarcar clarament que el Ministerio de Defensa, té actualment un deute acumulat als seus proveïdors de 32.000 milions d'euros, que és 5 vegades el deute de Caja de Madrid per donar un ordre de magnitud. Va comentar i criticar els principals projectes, a on el principal és l'avió de combat europeu, que costa uns 1.300 milions d'euros anuals, que seria l'equivalent al que s'hauria de gastar el govern per a pujar les pensions un any, cosa que l'any passat no va fer.

Va comentar un dels orígens de les retallades, que és culpa del conegut salvament dels bancs, i defensa que s'haurien de deixar caure, ja que són delinqüents que ens han portat a aquesta situació actual. Va remarcar el cas islandès, a on es van jutjar els banquers i es van negar a pagar el deute. Es va comentar el tema del Rodrigo Rato i la seva relació amb Bankia, el

tema més actual sobre el rescat de la banca, i comentar els casos que estan en marxa, que són Unnim i altres bancs. L'altre és el cas de Caja Castilla la Mancha, que es va salvar per 3.900 milions d'euros, uns 3 anys de pujades de pensions, i la culpa d'aquest forat són que el propis banquers es finançaven a ells mateixos i el finançament de l'aeroport de Ciudad Real. Els noms que sonen era el del president, Juan Pedro Hernández Mouto, que fins l'actual legislatura era senador pel PSOE i president de la comissió anticorrupció del partit, mentre que el vicepresident, era Ignacio López del Hierro, marit de Dolores de Cospedal. Un clar exemple de que ens trobem en mans de delinqüents.

Dit això, de que els bancs i els polítics estan massa lligats i que és el principal problema, de l'origen de la crisi i de la situació actual de rescats, va remarcar que l'esperança es centra en la Banca Ètica, que no s'ha de confondre amb la Banca Cívica, que és el canvi de nom que va fer la Caja de Ahorros de Navarra per tal de netejar-se una mica el nom. El que fan els diferents bancs considerats com a Banca Ètica a diferència de la resta, que no inverteix en els criteris negatius que són la borsa, armes, drogues, explotació infantil i especulacions diverses com la construcció, sinó que invertiran en criteris positius, que són la generació de feina, educació i cultura, i en el respecte del medi ambient.

Un punt molt important que va comentar és la situació laboral que trobem actualment al país, com fer que 5 milions d'aturats trobin feina. Una de les vies que ha escollit el Govern de la Generalitat és l'Eurovegas, molt criticat pel ponent. Així que com a possible solució és el que va fer França fa 10 anys, que és reduir la jornada laboral de 8 a 7 hores, llavors la jornada setmanal passava de 40 a 35 hores, quedant 5 hores que destinava a als aturats. Pel tema de sou pels treballadors a França van fer que el govern pagava les 5 hores com aturat i les 35 hores com a treballador, un exemple clar situació de redistribució dels diners públics. Es va lamentar molt de cap partit polític poses aquesta més que possible solució al seu programa electoral en les passades eleccions espanyoles. També va posar l'exemple de la cooperativa Mondragón, que en un moment difícil, els empresaris es van retallar el sou i va fer possible que cap treballador s'acomiadés, essent la cooperativa més gran d'Europa amb 100.000 treballadors i actualment no ha acomiadat a ningú. Va comentar que aquesta cooperativa utilitza una anomenada forquilla empresarial, que és de 1 a 3 de diferència de salaris entre l'empresari i els treballadors, però actualment ha canviat de 1 a 9, mentre que el BBVA tenia una forquilla salarial de 1 a 600 quan el president era en Felipe Gonzàlez, després va passar de 1 a 1.500 quan el president era l'actual president de Bankia. Com a fi de comparació de xifres va comparar el que es va gastar per a salvar General Motors, concretament 50.000 milions d'euros, el que segons l'ONU es necessita per aturar la fam del món durant un any, cosa que indica els objectius de l'actual sistema capitalista.

Per finalitzar l'acte va comentar que la societat de consum ens ha portat a aquesta situació actual, que es basa en consumir i no per felicitat. Aquest fet ens ha portat a gastar molts recursos en un breu període de temps, un exemple clar és que en 50 anys hem gastat el 70% del petroli. Fins els anys 70-80 l'ecosistema refeia el que gastàvem en un any, de tal manera que a l'actualitat aquest es refà en 8-9 mesos. Si tots ho consumíssim igual, necessitaríem 4 planetes per satisfer les necessitats consumistes. Aquesta és la seva principal raó per defensar a que no tenim dret a créixer més des de punt de vista material, hem de decreixer, de tal manera que per sortir de la crisi no hem de seguir el camí del creixement que

ens va portar a la bonança del 2007, pel bé del futur dels nostres fills i del planeta. En resum, la crisi ens aporta una oportunitat per afrontar un canvi a les nostres previsions de futur.

Tot seguit és va obrir un torn de preguntes per part del nombrós públic, que va participar activament amb molts dubtes, aquestes eren sobre banca ètica, política monetària europea, moviments socials, peatges i altres.

Des de la CUP de Montblanc agraïm molt la col·laboració i presència de tot el públic assistent en aquesta jornada, unes 150 persones, i a tots els altres actes de la campanya Montblanc en venda.

Podeu escoltar i descarregar-vos el col·loqui a la pàgina web de la CUP:

<http://montblanc.cup.cat>

Maig 2012

Assemblea de la Candidatura d'Unitat Popular de Montblanc